

IV. „CHCĘ BŁOGOSŁAWIĆ PANA
W KAŻDYM CZASIE”

Adwent

**czasem przygotowania
na paruzję**

ADWENT

to czas oczekiwania na przyjście Jezusa.
Ma ono podwójny wymiar.

Pierwsza część adwentu to czas przygotowania na **paruzję**. Drugi podokres wprowadza nas w przeżywanie uroczystości Narodzenia Pańskiego.

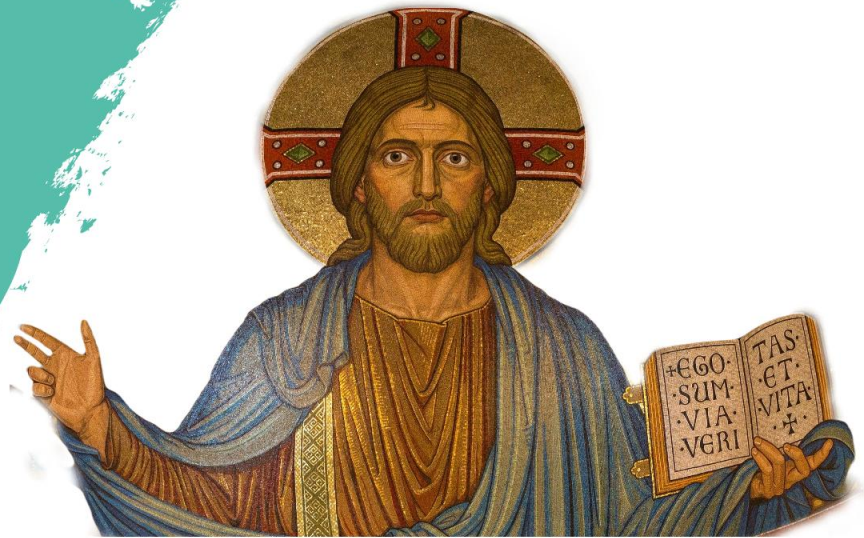

*„Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie
w chwale Ojca swego razem z aniołami
swoimi i wtedy odda każdemu według
jego postępowania”.*

(Mt 16,27)

PARUZJA

gr. *parousia* – obecność,
ponowne przyjście

Chrystus po raz pierwszy przyszedł na świat poprzez Wcielenie i narodzenie. Na końcu czasów przyjdzie powtórnie, by dokonać **Sądu Ostatecznego**.

Nastąpi to nagle i niespodziewanie. Wtedy dokona się zmartwychwstanie ciał, stworzenie nowej ziemi i zapadnie decyzja o wiecznym losie każdego z nas.

KRES CZASU

Dla chrześcijanina paruzja to pełne pokoju i radości spotkanie ze Zbawicielem. Będzie to zwieńczenie historii zbawienia, kiedy to ukaże się sens osobistej historii każdego człowieka i całej ludzkości. Wtedy zostanie objawiona pełnia prawdy o człowieku, jego czynach i relacji z Bogiem.

*„Czuwajcie więc, bo nie wiecie,
kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora
czy o północy, czy o pianiu kogutów,
czy rankiem”.*

(Mk 13,35)

SĄD SZCZEGÓŁOWY

Każdy z nas kiedyś umrze i będzie musiał odpowiedzieć przed Bogiem za własne życie. Nikt jednak nie wie, kiedy to nastąpi.

Jezus wzywa do czujności, by zło nie odciągnęło nas od Boga. Przypomina nam o tym pierwsza część adwentu, trwająca do 16 grudnia.

Przeżywanie pierwszego podokresu adwentu ma służyć pobudzeniu naszej wiary i zmotywowaniu do przemiany życia, by przygotować się na spotkanie z Bogiem.

Czytania mszalne w tym okresie zawierają prorockie wezwanie do nawrócenia i przypominają o nadchodzącym Królestwie Bożym.

RADOŚĆ I NADZIEJA

Przez wieki adwent miał charakter pokutny. Dziś przeżywany jest jako czas radości, choć zarazem powagi. Paruzja wiąże się bowiem z nadzieją na nowe, wieczne życie z Bogiem.

„OTO BARANEK BOŻY”

Każda Eucharystia przypomina nam o oczekiwaniu na powtórne przyjście Chrystusa. Jest ona zarazem spełnieniem tej obietnicy, ponieważ uobecnia tajemnicę zbawienia.

Gdy przyjmujemy Komunię Świętą, przychodzi do nas sam Pan, przez co Eucharystia staje się zadatkiem wieczności.

*„Niech się przebudzą umysły
Przez grzech dotkliwie zranione,
Bo nowej gwiazdy promienie
Ulecą wszelkie słabości”.*

Fragment hymnu z Jutrzni
na okres adwentu

DZIĘKUJĘ!

Wykorzystane w prezentacji obrazy znajdują się
w domenie publicznej i pochodzą z zasobów PIXABAY,
PEXELS oraz WIKIMEDIA COMMONS.
Cytaty z Pisma Świętego za Biblią Tysiąclecia, wyd. V.

powered by

